

[Poul Møller.]

end at man har løst en overenskomstsituation på en måde, som socialdemokratiet er tilfreds med, på en måde, som De samvirkende Fagforbund er tilfreds med, og man kan naturligvis komplimentere socialdemokratiet for, at det er lykkedes, og at det takket være Grønlandsministeren kan lykkes her i tinget; men der er derudover intet om en helhedsløsning.

Det er også fremgået af det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale, at alle fag, der har et bevægeligt lønsystem, ikke blot kan kræve lønforhøjelser, men tillige gennemføre strejker i den periode, der nu lovgives for, for at opnå lønforhøjelser. Det ærede medlem talte om det bevægelige lønsystem som et system, der fulgte produktivitetsforbedringerne og indtjeningsmulighederne inden for virksomhederne, og som derfor aldrig kunne gøre den økonomiske balance nogen fortræd. Jeg ved ikke, om disse udtalelser fra det ærede medlem skulle opfattes således, at hvis f. eks. skibsværfter ikke har de samme for tjenstmuligheder som tidligere, vil det ærede medlems medlemmer gå ned i løn, ikke bare blive dér, hvor man er, men ligefrem nedsætte lønningerne for at forøge fagets konkurrenceevne.

Retstilstanden er derfor på disse områder præcis den samme efter denne lovs vedtagelse, som den har været hidtil, og det er derfor i direkte strid med sandheden, når man især fra radikal side har fremhævet det, der her sker, som et lønstop, endog et indkomstop, og det er i strid med sandheden, når fjernsynet så sent som i aftes skabte agitation ved i en udsendelse at tale om, at man her har forelagt et delvist lønstop, for der er intet delvist lønstop i det, der her er forelagt. Allerede af den grund, at der ikke er indført lønstop, vil der heller ikke være prisstop i Danmark, selv om folketinget vedtager forslaget om pris- og avancestop. Det fremgår også klart af forslaget, at højere løn kan føre til højere priser; det ærede medlem hr. Weikop vil i øvrigt omtale dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde flere gange, at prisområdet ikke kan være frit, hvis arbejdsmarkedet ikke er det. Se, vi har ikke spor imod, om monopolløven, der gælder for hele prisområdet, og som

det ærede medlem åbenbart overser, også kommer til at gælde på arbejdsmarkedets områder, dér, hvor der er monopoler, hvor der er kollektive overenskomster. Hvis man dér får godkendt en beslutning, så er der lige vilkår ved monopoldannelser for lønmodtagerne og for dem, der skal leve af avancer.

Der er ingen grund til at forvente, at de foreliggende forslag, hvis de bliver gennemført, vil have mindste virkning på efterspørgselspresset og derved påvirke det økonomiske klima, så inflationstendenserne afmattes. Tværtimod må det forventes, at de store lønudbetalinger, der finder sted, og som fra 1. marts i hvert fald på årsbasis vil beløbe sig til omkring 800 mill. kr., vil medføre et stigende efterspørgselspres, der yderligere vil blive forstærket i forårsmånederne ved den pludselige og meget voldsomme igangsætning, som finder sted inden for byggeriet, ikke mindst som følge af det stop, vi nu har haft i vintermånederne. Vi vil derfor fra to sider møde en forstærket tendens til inflation, og vi vil komme til at gå ind i sommermånederne under et ophedet økonomisk klima, som bestemt ikke kan give håb om stabile lønninger og andre omkostninger.

Den uheldige tendens forstærkes væsentligt, fordi staten samtidig udfolder en større virksomhed, end tilfældet har været gennem de seneste år og især gennem det sidste år. Både over statens driftsvirksomhed og statens anlægsvirksomhed finder der en kraftig acceleration sted, som kun kan bidrage til at styrke inflationspresset. En forøgelse af statens udgifter på 1.700 mill. kr. vil være inflationens forspand i det kommende år.

Af disse grunde er der hverken sanering eller balance i det, som regeringen nu vil gennemføre i hurtig og hast. Det var derfor også karakteristisk, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen måtte bebude, at der kunne komme nye indgreb efter disse. Af disse grunde har vi ikke kunnet hjælpe regeringen med at gennemføre alt det, som efter vor opfattelse snarere vil skade end gavne.

Kunne arbejdsfreden ikke været sikret ved parternes direkte forhandling? I hvert fald er det klart, at fra 5. januar var der ingen mulighed for, at parterne ved direkte